

BOŽÍ SLOVO JE ŽIVÉ, MOCNÉ A OSTŘEJŠÍ NEŽ DVOUSEČNÝ MEČ

Kázání ze soboty 09.10.2021 – br. Michal Balcar

K tomuto kázání mě motivovaly dvě události z minulého týdne. V úterý a ve středu jsme měli na Sázavě setkání kazatelů a mluvili jsme velmi otevřeně o tom, jaká je naše role ve 21. století. A pojmenovali jsme mnoho témat, problémů, dilemat, ale můj dojem zůstává stále stejný, jako byl od počátku, kdy jsem toto Boží povolání zaslechl. Naším hlavním úkolem je kázat Boží slovo.

A druhý impulz přišel od Evy Gajdůškové. Ta mě minulou sobotu po přečtení zpravodaje, kde jsem napsal, že se budeme modlit za kazatele a faráře, laskavě napomenula, že my nemáme faráře. A já bych tě, Evi, i každého, kdo si kladl stejnou otázku, ujistit, že já jsem kazatel a jsem na to hrdý. Protože vím, že jsem povolán kázat Boží slovo.

(Není bez zajímavosti, že při převodu církevního názvosloví z angličtiny, jsme nebyli úplně konzistentní, protože kazatel [tedy ten, kdo káže] by anglicky byl spíše preacher, než pastor. A myslím, že první čeští a slovenští adventisté zde byli ovlivněni např. Jednotou Bratrskou, jejíž duchovní byli vždy kazatelé a nikdy faráři).

Slovo Boží je živé, mocné a ostřejší než jakýkoli dvousečný meč; proniká až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, a rozszuzuje touhy i myšlenky srdce. Není tvora, který by se před ním mohl skrýt. Nahé a odhalené je všechno před očima toho, jemuž se budeme z všeho odpovídat. (Žd 4,12-13)

Nejprve mi dovoďte takovou literárně obdivnou poznámku. Text, který jsme četli obsahuje rozvíjející se charakteristiky (přívlastky) Božího slova (živé, mocné...). V řečtině je natolik promyšlený, že první z nich obsahuje jednu slabiku a každý následující má slabik přesně dvakrát tolik, co ten předcházející.

O jaké přívlastky se tedy jedná?

- je živé. Dává život. Oživuje. Týká se nás, živých. A tam, kde je duchovní smrt, dokáže přinést život. Není to slovo do vitrín muzeí ani do kabinetů profesorů literatury nebo rétoriky. Je to slovo živé.

- je mocné. Funguje. Je efektivní. Není možné, aby znělo jedním uchem dovnitř a tím druhým ven. Zní jedním uchem dovnitř a tím druhým taky (omlouvám se Radiu 1 za krádež sloganu). A když do nás vstupuje, tak se v nás něco děje. Mění nás. Má moc.

- je ostré. Dokonce ostřejší. Ostřejší než dvousečný meč. Takové slovo dokáže být nebezpečné, protože proniká tam, kam nemůže žádné jiné slovo. Možná bychom dnes použili spíše slovo skalpel, než meč. Kraličtí dokonce, a já s nimi úplně nesouhlasím, říkají, že má moc svévolníky zahubit. Ale já myslím, že ostrost tohoto slova je namířená primárně proti nám, jeho posluchačům. Do nás proniká. Proniká až na rozhraní morku a kostí, ducha a duše.

Tak, co nám tedy vlastně chceš říct? Že jsi kazatel Božího slova a my tě máme

poslouchat, protože jsi kazatel a kážeš Boží slovo? Dovolte mi rozptýlit možnou mýlku: vůbec ne. Protože, by to stejně nefungovalo. A víte co, ono je to dobře!

Přemýšlím totiž o oné ostrosti. Teď před volbami je veřejný prostor zahlcený verbálním smogem a mě napadá: mají ta slova ještě jakoukoli cenu? Docela pozorně se snažím naslouchat, abych se dobře rozhodl, ale chybí mi nástroj, kterým bych rozťal to klubko piár triků a marketingových hesel. Něco, co by šlo až na dřev. Až na rozhraní duše a ducha, kostí a morku, co by rozsuzovalo touhy i myšlenky srdce.

Mít takový meč, sekal bych všude možně, aby bylo zřejmé, kdo je kdo a co je co. Mě by jen tak nešlo věšet bulíky na nos. Ale já ho nemám, a je to dobře. Má ho jenom Hospodin, protože to je jeho slovo, které je živé, mocné a ostřejší než dvousečný meč.

Náš text pokračuje: Vše je odhalené a nahé před jeho zrakem - to není příjemná představa. Bezbrannost, vydanost na milost či nemilost. Budeme mu skládat účet. Mě vůbec není příjemné tohle slyšet. Budeme skládat účty tomu, jenž vládne ostrým mečem, kterým rozsekne i to, co rozseknout nelze?

Ale pak nás ujistí: Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu. Přístupme tedy směle k trůnu milosti, abychom došli milosrdenství a našli milost a pomoc v pravý čas. (Žd 4,15-16).

Tenhle velekněz má soucit s našimi slabostmi. To on má v rukou to Boží slovo, ten meč. Jen on s ním dokáže říznout tak, aby nás to nezabilo, ale naopak to odhalilo to nemocné, to zhnisané. To, kde si sami sobě lžeme, to kde máme mít nastavené zrcadlo.

A kde jsem tam já? A vy? Se vši pokorou chci prosit, aby mému kázání Hospodin jemně a decentně toto své živé, mocné a ostré slovo propůjčil. Alespoň maličko. A vám, kteří mu nasloucháte, aby dal slyšet. Aby dal skrze něj život. Aby skrze něj dal pocítit svou moc. A abychom, tam kde to potřebujeme, pocítili i jeho ostrost.

AMEN

